

ПРОТОКОЛ №1.10.

Днес 15 октомври 1969 година се състоя заседание на художествения съвет при Народен театър "Иван Вазов", за обсъждане на пиесата "Боряна" от Й. Йовков.

Присъстваха: Андрей Гуляшки, Вл. Каракашев, н.а. Андрей Чапразов, Б. Божилов, Юлиан Вучков, з.а. Моис Бениеш, з.а. Енчо Халачев, Ст. Стайчев, Венера Наследникова и Аликсандър Григоров. *Асен Миланов*

Отсъстваха: Георги Каракашев, н.а. Ружа Делчева, Емил Стефанов, н.а. Стефан Гецов, з.а. Стефан Великов, з.а. Лиля Попиванова, Стефан Сърбов, за. Любомир Кабакчиев, н.а. Кръстьо Мирски, Севелина Георгова.

Др. Гуляшки, който ръководи заседанието даде думата за изказвания:

ВЛАДИМИР КАРАКАШЕВ Аз искам да започна с едно малко предисловие.

Имам чувството, че всяка нова пиеса в нашия театър е съпроводена с дълги обяснения и, че всеки гледа с едно недоброжелателно око. На нас ни се постави следния въпрос: "Как може да чества нашия театър юбилейната 25 годишнина с пиесата "Боряна". Първо ние не чествуваме празника с "Боряна", ние просто откриваме сезона с една каласическа българска пиеса. Йовков според мен е голям автор, психолог и сърцевед. Интересно защо ние сме настроени така критично към него, а към съвремените автори сме полагосклонни? Това ми прави впечатление и никак не ме радва.

За постановката мога да кажа, че е един успех на Асен Миланов. Тя е решена в най-добрите традиции на Народния театър. Вярно е, че ансамбълът би могъл да бъде и по-добър. Бих казал, че решението на образа на Боряна би могло да бъде по-хубаво, макар че Адриана Андреева вобщини линии е сполучила. За образа на дядо Златил искам да кажа, че това е едно ново постижение на Гец. Той решава по един нов начин образа, чувства се новото виждане. Не ме задоволява образът на Вълчан Нанов. Последните две действия са накъсани. Смятам, че една по-говяма непримиримост би била по-вярна. В последната картина ме смущават протегнатите ръце на Боряна. Има нещо предопределено в това.

н.а.АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ: Най-напред ще започна с финала. След второ действие, което е сравнително добро, финалът разваля всичко. Така, че според мен 22-ри е много ранна дата за премиерата. Мисля, че Асен няма да успее в 4 репетиции да събере представлението. Трето действие е много накъсано и 60% това се дължи на лошата игра на Узунов. Получават се паузи, Репликите увисват. Доколкото може трябва да се спасява Н.Узунов.

Около Гец смятам, че е направен образ, но не е изравнен. Но това ще стане след 12-тото представление след премиерата. Златил е много здрав за годините си, чува се един доста младежк"и глас. Не става дума разбира се за хленчест старец, но този е много борбен, а това трябва да бъде само по отношение на парите. С една дума му трябва време на Гец за да изравни образа. Адриана с добра защита, П. Карлуковски трябва да оживи образа. От всички може

II

би най-сполучлив е образът на Андрей. За Савата не съм Съгласен. Това не е игра, това е едно чужда тяло на сцената. Николина Лекова е много остро вата на моменти. Но Вълчан Нанов е най-трагичен изобщо яписва образ. Той трябва да поеме шафетата, той трябва да разрешава въпросите. Да грейне, да се засме. Накрая искам да обобща, че работата на Есен Миланов по всичко личи ме е упорита, но пак повтарям 22-ри е много рано.

БОЖИДАР БОЖИЛОВ: Общо взето постановката има успех. Независимо от недостатъците мисля, че много е засилена психологическата драма. А Йовков е по равен, по пастелен, Йовков обича своите образи. Атук има един момент на оперетност.

За Златил мога да кажа че е общо всеето успешен образ. Това е евни ново разрешение на образа. Финалът и мен също не ме удовлетворява В него има нещо много Йовковско - образа на Андрей. Хареса ми и Николина Лекова . З Боряна тя би трябвало да излезе повече. Декорът ми хареса много. Костюмите са добри. Но и аз смятам , че 22-ри е твърде ранна дата.

ЮЛИАН ВУЧКОВ: Най-големия успех е решението на образа на Златил. Затова смятам, че молитавата във финала трябва да се спре. Спектакълът е много обременен психологически. Липсва непосредствеността на Йовков. Боряна играе неутрално, липсва срещата с новия свят и характерът го няма. Да не набият кръсъците, виковете и битовизмът на В.Николъда

з.а. Моес Бениеш Плесата е решена традиционно, но това не намалява въздействието й. Има редица режисьорски и актьорски сполуки.

СТЕФАН СТАЙЧЕВ Спектакълът е добър, но смятам, че темата пари идва в повече.

з.а. ЕНЧО ХАЛАЧЕВ Образите са решени в рамките на статичната психология

Протоколчик на заседанието:

/искра Дончева/